

Նշյ թերթին (1891 տարւոց) երկրորդ
տեսքին մէջ Հրատավակած է գիտանկանն
Դորոյի Բիւզանդացւոց 6 Յունի 1891 թուա-
կանա ընդուռակ մէկ զաղկերէն նաևնէ առ
գր. Միւլեկո՞, յորում բնուաբէր Հեղինակն Միւլ-
էրի այս բնագրական նորից առած ուժեանց առ-
աջակա զար առ էր Թովմանի Արքուունց Պատ-
մունքեան քանի մը կէտաքան եւ որոնք լցու տե-
սած էին նաեւ. ի Հանդիպո՞ն, գիտազմթիւն-
ներ կ'ունէ եւ Կ'ուղղէ Արքուունց նշյ կէտերը.

Նցն թերթին երրորդ տեսարկն մէջ զրած
է դիմանականը հայերէն քանի մը բառերու
ստոգ արանութիւնը տանու չինդ թուով,⁴ եւ
վերջապէս նցն թերթին այս (1892) տարյա եր-
կրորդ տեսարկն մէջ տեղիկոթիւն կու տայ նոր
լցոյ տասես Նշելէի զատամաթեան վայ ըստ
ՍԱնձեւացից օրինակի (Հրար. նո. Յաշհանի-
սեանց), եւ Աշխանափ Բոչքայ հայերէն - լսափ-
ներէն ձեռագիր բառագրով վայ որ Միաբանու-
թեանս դրաստան մէջ կը պահօնէ,⁵ եւ գարձեալ
խօսելց նաեւ Միաբանութեան կողմանէ հրա-
տարակելու ձեռնարկած "Մայր Յուղակ հայե-
րէն ձեռագրաց, գործյան երկու տեսարներուն
վայ" կը գրէ⁶. "Արախ ներ որ կինակը մատ-
նանիշ ընել պյանիսի դիմանական ձեռնարկու-
թեան մը վայ" որ հայագիտական ուսմանց ծաղ-
կերուն յԵրոպա մեծապէս պիտի նպաստէ եւ
Վիեննայի Միխիթարեան Միաբանութեան մէծ
պատրի պիտի բերէ : Այս Միաբանութիւնն որուն
գլուխն է ծովով գիտանականն Ազգեակ. Հ. Ար-
ևն Ա. Այսընթեան, միտք ունի Մայր Յուղակ մը
Հրատապակերու ամէն թէ Արեւելակու եւ թէ
Արեւելք Եղած հաւաքածոյցից հայ ձեռագրաց
Այս մէծ ձեռնարկութեան առաջին երկու տեսա-
ները լցոյ տասես են, որոնց Ա. Տետրը կը նկարա-
գրէ Վիեննայի կայս. գրաստան ձեռագիր (Թուով
28) եւ ձեռագիր մը Ակովտեանց վանաց գրաստան
եւ հատ մ'ալ որ ինձ կը վերաբերի, ուստի ընդ
ամէն 30 ձեռագիր. իսկ բ. Տետրն կը նկա-

¹ Wiener Zeitschrift für die Kunde des Morgenlandes, V, Heft II, pp. 169—174.

² WZKM, V, Heft II, pp. 188-2

³ See "Zoologen U.S.A.", 1891, p. 8.
⁴ WZKM V. Heft III, p. 265.

⁴ WZKM, V, Heft III, pp. 265—269.

¹ WZKM, VI, Heft II, pp. 129 &c. 191.

¹ WZKM, VI, Heft II, pp. 177-8.

բագրէ Միհնիւնի արքունի մատենադարանին
ձեռագիրը (թուով 21) եւ հատ մ”ալ դ եղիցիկ
մանրանկարներով՝ որ Միհնիւնի հոթըլոց Հետ
դրավաճախն քոջ կը գտնուի, ուստի ամբողջն
22, վիճնայի ձեռագրաց ցոյշակի յօրինած և
2. Յ. Տաշեանի, կայ Միհնիւնի ձեռագրաց՝ Հ.
Գր. Ա. Գալէմբեարեան: Գործը թէեւնոր հայ-
երկուուաւ է, բայց սկիզբն դրտած և համա-
ռու աւ տէլեփութիւն մը գերմաներէն լցուաւ, և
այս նոր հայերէնին անտեղեակ գիտնոց համար-
թաղորդ տեսաները պիտի նկարագրեն պիտո-
րուուցի, Անդիցից եւ Հռոմէ ձեռագիրները՝ որ,
Մարի, Պարսկանին եւ Միհնձեանի դրէներէն:
Երկու այս տեսաներն՝ յօրինման կերպին նկատ-
մամք՝ մեր լիուի գովութեան արժանի են, նաշ-
պէս արդէն Հեղնակացը ծանօթ գիտականու-
թենէն ու յօրինածական կրթութենէն կը
սպասուէր: Ամեն ձեռագիր մանրակիրու ինամա-
քով և ծցութեամբ քննուած եւ մանրամանն
նկարագրուած է: Թօմախուարաց այս մծանամը
աշխատավորթեան առարկայ եղած ձեռագիրը
դրական մծամծ յիշակագունք չնիւ: Ալին-
սայի արքունի դրատան ամէնէն յարգի ձեռա-
գիրը կրնան նկատուիլ միան Ըօթ 10 եւ 17:
Հրատարակութեան ամէն հասորին վերը Հնա-
գրական յաւելաւած ասխուանիւր ալ պիտի
դրտուն: Կը յուսանք որ այս ընտիր հրատարա-
կութեան վրայ ուրիշ անդամ ալ խօսելու առիթ
կ’առնենակը:

48. S.

ԱՀԳՈՑԻՆ ՀՐԱՏԱՐԱԿԹԻՒՆՔ 1891 ԱՄ
Ա. ՀԱՅԵՐԵՆ ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆՔ

1. Արիկեամ Մ — Առաջնորդ Թարգմանութեան
Պարսկեան լեզուի: Կ. Պ. տպ. Ն. Կ. Գէրաէ. 8° 64
էջ. 372:

2. Աշխարհական Մարզադիր — գեղագիր ալ-
պոմ: Տպ. տպ. Արօ. 4°. 2 րպ.:

(Հաբուն-ի-կելք.)

ՑՐԱՑՈՒՑ ՀԱՅԵՐԻՆ ԶԵՐԱԳՐԱՑ

ՔԱՀԱՆԵՑՅԱՊԵՏԵԿԵՐ ՄԱՏԵՎՈԴԵՐՈՒՄ ՎԵՏԻԿԵԼՈՒ

Wohls

Առողջական պատճենագրանաց մէջ պահուած հայկական ձեռագրաց ցանկն յօրինելու ձեռք զարկած ժամանակին մոտած եցինք սկիզբ նախ եւ յառաջ Վատիկանեան Մատենադարանէն։ Այս գրատունը թէեւ այլ լեզուաց ձեռագրաց ամենածովն հաւաքածոյնքն է, վասն զի չոն հաւաքուած ձեռագրից թէ՛ ի ինց բազմաթիւ Տիուութեամբն եւ թէ՛ մանաւանդ Հնագութեամբն ու կարեւութեամբ բրոյր աշխարհ-քիս վերայ աներկրայ առաջնութիւն ունին, բայց աղքատ է հայ ձեռագիւներով, որ եւ թուով 13, որոնց գրեթէ կէնս ալ աննշանակ է։ Առանձին մէծահատոր ցուցակ մ'ի լատին լեզու, ապագրեալ ի ձեռն Վսեմ. Կարդինալ Անձեւց Տայիի դարլուս առաջին կիսուն, կը պարունակէ արեւել-

լեան ձեռագիրներն ամբողջովին, ուր անտես չեն եղած նաեւ հայկականք։¹

Այս 13 ձեռագիրներէն ներքին ոչնիւ
արժէք մ'ունին թիւ 4, 5, 6, 8, 10, 11 եւն,
որնք ավլորական բաներ են (Կարեկաց աղջմք,
Տօնացցց, Ժամանգիր, Առաքեց թշրթք, Յու-
ռութիւնաց և այլն): Մասցեաներէն Նշանակութիւն
ունին թիւ 1, ապր Աստուածաշուն է լիահատը
Հանդերձ քանի մ'անվաերաշանօն, (Կտակը
Հանհապետաց): Թ. 2 որ Հետաքրքրական թշրթք
կը բովանդակէ Ազգարիա եւ Խաչատուր Կաթու-
ղիկոսաց եւ այլ պատմական յիշատակարաններ。
Թ. 3 իւր քանի մը պատմական Կտորներովն.
Նշյանքն ասել թ. 7 ուր եկեղեցական պատմու-
թեան Համար քանի մը Նշանաւոր Կտորներ
կը գտնուին, եւ թ. 9 որ Զգնիք Ճառելը կը բո-
վանդակէ թշրթքն վերիննոր ժամանակի ընդօրի-
նակութիւն է, եւ:

Հաւաքածյին ձեռագիրը պյուսալլ տեղ՝
գրուած են. երկու հատ ի Հռոմից (Թ. 4 եւ 13),
մեկ մեկ հատ ի Հալապ, (Թ. 2), “Գունաւու,
ի գուռու Ս. Կարապետին” (Թ. 6), Վենետիկի
(Ս. Ղազար, թիվ 9) եւ նաեւ հատ մը (Թ.
10). Ի մայրաքաղաքին Փերուժ (Perugia) ընդ
Խոսնեաւ սուրբ Առաքելոց Մատմէնուի եւ
Բառնաբաւ: Մասեցից լուսին, խաչէն եւս
վըրաբար գրիչք ու տեսքը՝ անցան են: Եւսնօթ
գրիչք են Միջք. Թօնիսթեցի եւ ծաղկող, Յովուշի
վրդ. (Թ. 1), Գրիգոր սարգաւագ (Թ. 2), “Առո-
բէն, եւ Սատեփան (Թ. 3), եւ Թադէոս (Թ. 4), եւ
Սիմէոն (Թ. 8), Քահանայք, Աբրահամ Սար-
կաւագ (Թ. 6), Դաիմի ոնի (Թ. 10) եւ ոնի ի
Հարց Ս. Ղազարու (Թ. 9): Ձեռագրաց տեսքը
մնաւ մասմաս անհանօն են, այլոցն ալ արդէն
գրիչք են սատացիչք, բայց նաեւ երկու ձեռագիրեր
եւրոպացի բարձրասահման անձի մը սատացած
եղած են երեմն, այսպէս Թ. 7 եւ 10 որ
Ալեքսոս Միքրոբերան են:

2է Հնար որոշակի ծցել եւ ստոգել
Հյայերէն ձեռադրաց իւրաքանչիւրին ուսկից հօս
եկած ըլլալը. սակայն աննոցմէ քանի մը Հատին
նկատմամբ հետեւեալ տեղկութիւններն ուսինք:
Թիւ 4 գրչադիրը բերուած է Հոս քաղջին ազ-
գային Նիւրանոցն (Պապէթալէն), ինչպէս նաև
Թիւ 7 եւ 10 ձեռադրիքը Յովկանէն-Անձելց
Ալթամիւ Դրսին մատենադարանէն: Սակայն

¹ A n g. Mai, Scriptorum Veterum nova collectio. Romae. Tom. V, Pars II, pp. 239—242: Catalogus codicium armeniacorum. XIII. Biblioth. Vatic.